

somheden, idet den pågældende skal revidere hele holdingvirksomhedens årsrapport med henblik på at sikre, at holdingvirksomhedens årsrapport opfylder lovens krav om et retvisende billede.

Omfanget af revisors handlinger vil ikke mindst afhænge af dattervirksomhedens aktiviteter. Der er forskel på, hvorvidt der er tale om et underliggende ejendomsselskab, som kun ejer en ejendom, eller et egentligt driftsselskab med en lang række forskellige aktiver og forpligtelser m.v. Det vil endvidere spille en rolle, hvorledes dattervirksomheden indregnes i holdingvirksomhedens årsrapport.

Spørgsmål 35:

Dette spørgsmål skal ikke læses som en generel mistillid til danske virksomheder og iværksættere. Både under behandlingen i Folketinget, i høringssvarene og i medierne ser jeg imidlertid ængstelse for enkelte brodne kar, som vil få urimeligt gunstige vilkår i forhold til det store flertal af ærlige og seriøse virksomheder.

Kan ministeren bekræfte, at hvis et selskab opretter flere små selskaber frem for et stort, kan det holde sig under grænserne for revisionspligten? Er ministeren ikke betænkelig ved, om enkelte brodne kar derfor vil kunne konstruere sig ud af revisionspligten?

Svar:

Jeg er enig i, at vi ikke skal basere lovgivningen på en generel mistillid til danske virksomheder og iværksættere. Det fremsatte lovforslag bygger netop på den grundholdning, at vi ikke skal påføre det store flertal af ansvarlige og lovlige virksomheder og iværksættere store administrative byrder, hvis lovkravene reelt kun retter sig mod nogle få brodne kar. I en sådan situation bør man i stedet bekæmpe de få brodne kar med andre midler, herunder anvende sanktioner.

Som det fremgår af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rapport om revisionspligten, afskrækker den eksisterende revisionspligt ikke de såkaldte brodne kar fra at anvende selskabsdannelser til kriminelle formål. Det skyldes bl.a., at den økonomiske kriminalitet ofte gennemføres i selskaber med så kort levetid, at revisor ikke når at stifte bekendtskab med selskabet, og at transaktioner, der vedrører økonomisk kriminalitet i sel-

skabet, holdes uden for bogføringen og regnskab.

Selv om det teoretisk set vil være muligt at konstruere sig ud af revisionspligten ved den skitserede fremgangsmåde, vil det i praksis næppe finde sted.

Oprettelse af flere små selskaber har f.eks. en lang række byrdemæssige konsekvenser, der må tages i betragtning.

Hvis der stiftes flere selskaber, skal der således indskydes en selskabskapital i hvert af disse selskaber, der som minimum skal være på 125.000 kr. Hertil kommer en række ganske omfattende dokumentkrav, herunder udarbejdelse af vedtægter og stiftelsesdokument.

Dertil kommer at hvert af disse selskaber hvert år skal aflægge et selvstændigt årsregnskab, der skal indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Omkostningerne forbundet med disse krav vil efter min opfattelse langt overstige omkostninger til revision af en virksomheds årsregnskab.

Spørgsmål 36:

Er ministeren enig i, at det er uhensigtsmæssigt, såfremt man kan konstruere sig ud af revisionspligten ved forskellige selskabskonstruktioner?

Svar:

Jeg skal i det hele henvise til min besvarelse af spørgsmål 35.

Spørgsmål 37:

Finder ministeren ikke, at det vil være mere relevant for kontrolindsatsen, at det skal være indholdet i selskabet og aktiviteterne i selskabet (og dermed risikoen), der bestemmer, om et selskab skal revideres frem for udformningen af selskabskonstruktionen?

Svar:

Jeg skal i det hele henvise til min besvarelse af spørgsmål 35.

Spørgsmål 38:

Når man i regnskabslovgivningen allerede arbejder ud fra princippet om, at selskaber skal vurderes ud fra et samlet hele, jf. udarbejdelsen af koncernregnskaber, vil ministeren så støtte et